

Има ли шумъ на крила, или полетъ на птица,
който не вика душата ми въ твоя просторъ,
стонъ или ропотъ на нашата тѣжна Марица
не натежалъ на крилата на моя възторгъ?

Всичко е въ моята кръвъ, и така неотмѣнно
следва сѣдбата ми тъмния дѣдовски зовъ!
Всичко минава, но ти си една и нетленна —
моя земя, моя първа и сетна любов!

